

POLITIKA VĚŠDA JE?

Pondělí, 06 listopad 2017

Politika je umění moudrého i nemoudrého. Nebo snad znáte někoho, kdo byl v roce 1987 přesvědčen o tom, že vláda jedné strany brzo ukončí své panování a prezidentem bude zvolen tehdy zakázaný a opakovaně vězněný disident Václav Havel?

Stejně absurdně zněly hlasy některých slovenských spoluobčanů krátce po roce 1989 o budoucnosti na sobě nezávislých dvou států, slovenského a českého. A bum, stálo pár tahačů o pomluku a následných setkání Klause s Mečiarem, a bylo hotovo. Jen si vzpomeňte, jak jsme se vzpomínali z rozčarování, když jsme se probudili v novém státě. Zdá se, že hned zítra si do svého seznamu politických absurdit budu moci zapsat další. A to kandidaturu bývalého premiéra Mirka Topolánka na volbu předsedy prezidenta. Pozorovatele politické scény nepřekvapí výčet kandidátů na hrad, o kterých dosud vůbec neslyšeli, anebo pokud, tak jen ve spojení s nějakým průběhem. Překvapí ho, respektive překvapil mne, návrat politické vykopávky v podobě osoby, která si jako první v historii ÄCER vysloužila politickou ostudu při pádu vlády, v té době předsedající Evropské unii. Mirek Topolánek se na hradě vyjímal obzvláště „krásně“, jeho styl jakoby přirozeně navazoval na ten současný prezidentský kolorit. Slovní narážky na úroveň novinářů by nahradil ival vybraných slůvek na adresu „id“, homosexuálů a pravdoláskařů. Nový prezident by mohl ze své funkce hlavy státu zrušit trest odnětí svobody za podvod pro svého odvážného pobočníka Marka Dalíka. V úřadách hradních poradců by mohl zaparkovat i nejznámější symbol klientelismu, bývalý ministr dopravy v Topolánkově vládě Alešebílek, jenž využil tehdejšího vlivu do poslední koruny. Politika je umění moudrého a tak vůbec není jisté, že právě tento kandidát ve volbě prezidenta propadne. Zima se blíží, v lednu budeme moudřejší. Moudřejší snad, ale jistě ne
MARTIN ŠORM